

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

Országgyűlés Hivatala

Irományszám: K/2705

Érkezett: 2007 APR 04.

Dr. Szili Katalin Asszony
Az Országgyűlés elnökének
Helyben

Írásbeli választ igénylő kérdés

Tisztelt Elnök Asszony!

A Házszabály 91.§.-a alapján bejelentem, hogy írásbeli választ igénylő kérdést kívánok benyújtani **Dr. Persányi Miklós** környezetvédelemért felelős miniszterhez

A Polgármesteri Hivatal két adminisztrációs hibája meggátolhatja-e a józan ész érvényre jutását? avagy Felülírhatja-e kormány- vagy miniszteri rendelet az Önkormányzati törvényt? -címmel.

A Nyíregyházi Ingatlankezelő és Szolgáltató Vállalat, illetve a Nyíregyházi Közterületfenntartó Vállalat a Nyíregyházi Városi Tanács megbízásából 1960 és 1985 között mintegy 1 millió m³ kommunális és egyéb hulladékot helyezett el Nyíregyháza dél-keleti külterületén, az időközben jogutód nélkül megszűnt Béke Mezőgazdasági Termelőszövetkezet tulajdonában állott ún. Borbányai ingatlanon.

A Nyíregyházi Városi tanács, illetve annak vállalatai, a hulladéklerakó kijelölése és üzemeltetése, továbbá felhagyása kapcsán a tanácsi közfeladatok közé tartozó köztisztasági szolgáltatások ellátása során az ezen tevékenységre vonatkozó korabeli jogszabályi előírások teljes körű megtartásával jártak el. A területileg illetékes környezetvédelmi hatóság határozatban mutatott rá arra, hogy „a hulladék elhelyezése – korlátozó jogszabályi rendelkezés hiányában – jogszerű volt. Másrészről nem lehetett elhelyezni a hulladékokat, és az országban a többi lerakó is hasonló feltételek között üzemelt.”

A környezetvédelemmel, hulladékkezeléssel kapcsolatos jogszabályi háttér megváltozása következtében az Önkormányzat öt esztendeje szélmalomharcot folytat a több mint 20 éve bezárt hulladéklerakó ügyében.

A történések időrendben:

2002. decemberében a felügyelőség arról tájékoztatta az Önkormányzatot, hogy a Borbányai lerakó okozta környezetszennyezés felszámolása az Országos Kármentesítési program keretében lesz lehetséges.

2003-ban ennek ellenére a Városüzemeltetési Kht-t kötelezték a szükséges intézkedések megtételére. Fellebbezés folytán a hatóság ezt a határozatát visszavonta. A visszavonást azzal

indokolta, hogy az akkor hatályos¹ kormányrendelet szerint nem az Önkormányzat, vagy annak vállalata, hanem a Magyar Állam felelős a kármentesítésért.

2004-ben lépett hatályba a jelenleg is érvényes 219/2004 sz. kormányrendelet². Ennek alapján a hatóság úgy ítélte meg, hogy megérett a helyzet a korábban deklarált és jogszabállyal megalapozott állami felelősség Önkormányzatra ruházására. 2004-ben tehát az új jogszabály alapján az Önkormányzat lett a kötelezett.

A polgármesteri hivatal e tárgyban követte el az első adminisztrációs hibát: a fellebbezést elkésve nyújtotta be. Ezzel a hibával lehetőséget adtunk a hatóságnak, hogy az érdemi szakmai kérdésekre adandó válasz helyett, formai okok miatt emelje jogerőre az Önkormányzat számára súlyosan sérelmes (és milliárdokat emésztő) határozatot.

2005. szeptemberében újabb határozat született: a hatóság a bezárt borbányai hulladéklerakó rekultivációjára kötelezte az Önkormányzatot.

A határozat ellen (határidőben) fellebbezést nyújtottunk be, amelyet a másodfokú hatóság megalapozottnak talált és az elsőfokú hatóságot új eljárás lefolytatására utasította. Az új eljárás során született új határozat szerint tényfeltárási dokumentáció ismeretében kell meghatározni a lerakó lezárásával (és kármentesítésével) kapcsolatos feladatokat. A tényfeltárási dokumentáció benyújtási határideje ez év júniusa. Az Önkormányzat – jogkövető lévén – készíteti az anyagot.

Az ilyen típusú dokumentáció készítésének célja a szennyezés tényleges kiterjedésének, mennyiségének, minőségének meghatározása, illetve javaslattétel a környezetvédelmi és gazdasági szempontból optimális kármentesítési technológiára. A létező és alkalmazható technológiák nagy számban állnak rendelkezésre a helybeni kezeléstől kezdve egészen a hulladéklerakó kitermeléséig, felszámolásáig.

2006. áprilisában megjelent egy miniszteri rendelet a hulladéklerakók létesítéséről, lezárásáról és esetleges felszámolásáról. Ennek egyik melléklete úgy rendelkezik, hogy azon hulladéklerakók esetében, ahol a hulladék érintkezik a talajvízzel, csak a hulladéklerakó felszámolására kerülhet sor. A felügyelőség az új miniszteri rendelet alapján (a korábbi jogerős és végrehajtás alatt álló határozatának eredményét be nem várva, attól függetlenül) azonnal kötelezett bennünket az egész hulladéklerakó felszámolására. Előzetes számításaink szerint ennek költsége meghaladhatja akár az 5 milliárd Ft-ot is.

Legnagyobb sajnálatunkra a legújabb határozat elleni fellebbezés lehetőségét is elszalasztottuk.

Az általunk elkövetett adminisztrációs hibák nem mentik azonban a jelenlegi helyzet kialakulásában szerepet játszó jogalkotók és jogalkalmazók felelősségét. Van tehát

- egy hatósági határozatunk, amely egy 2000-ben született kormányrendelet alapján az állam kármentesítési felelősségét állapítja meg,
- egy másik, amely egy 2004-ben született másik kormányrendelet alapján az Önkormányzat kármentesítési felelősségét állapítja meg,

---

¹ Magyar Állam felelőssége a 33/2000 (III.17.) Kormányrendelet 4.§ 3.b pontjára alapult, ami szerint ha az 1995. évi LIII. törvény hatályba lépését megelőzően történt a környezeti kár okozása, akkor a Magyar Állam nevében feladatkörébe és felelősségi körébe tartozóan a kormányzati munkamegosztás szerint felelős miniszter, illetve ha nincs alkalmas felelős, akkor a környezetvédelemért felelős miniszter által kijelölt szervezet köteles a kármentesítésre.

² A 33/2000 (III.17.) Kormányrendeletet a 219/2004 (VII.21.) Kormányrendelet hatályon kívül helyezte, és a 21.§ 2 bekezdésében úgy rendelkezik, hogy a kármentesítésre az köteles, aki a) a szennyezettséget okozó tevékenységet folytatta vagy folytatja, illetve annak jogutódja, b) a környezeti kárért fennálló felelősséget a szennyezett terület tulajdonjogának megszerzésével vagy egyéb módon átvállalja, valamint c) a Kvt 101-102.§-ai alapján felelősségre vonható.

- egy harmadik, amelynek alapján el kell készítenünk a tényfeltárási dokumentációt, és amelyben meg kell jelöljük a (műszaki, környezetvédelmi és gazdasági szempontból) optimális kármentesítési technológiát, és
- egy negyedik, amely a folyamatban lévő munkákat figyelmen kívül hagyva, a feltárás eredményét be nem várva, a legdrágább megoldás végrehajtására kényszerít.

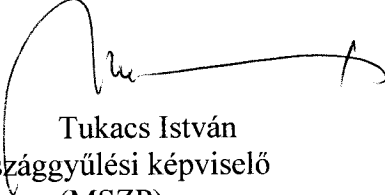
Kérdéseim:

Ön szerint (a jogalkotási törvényt, az önkormányzati törvényt és nem utolsó sorban az Alkotmányt is figyelembe véve) megengedett-e, hogy

- ha egy kormányrendelet alapján az állam kármentesítési felelősségét kellett megállapítani, akkor ugyanebben az ügyben egy újabb kormányrendelet a nélkül állapítsa meg az állam helyett az Önkormányzat felelősségét, hogy a szükséges forrásokat hozzárendelnék,
- egy kormányrendelet alapján elrendelt és a végrehajtási szakaszban lévő elemzés eredményének bevárása, értékelése és erre alapított döntés meghozatala helyett egy miniszteri rendelet melléklete mérlegelés nélkül a legdrágább kármentesítési megoldás végrehajtására kötelezze az Önkormányzatot,
- önkormányzatok között az állam úgy tegyen különbséget, hogy ameddig számos önkormányzat számos hasonló helyzetben lévő hulladéklerakójának azonos, vagy hasonló problémáját jelentős EU-s források felhasználásával oldja meg, addig a nyíregyházi önkormányzatot (irreális mértékű) saját források felhasználására kötelezi,
- egy miniszteri rendelet szembehelyezkedjen egy kormányrendelettel, és a feltáráson, kockázatelemzésen alapuló optimum keresés helyett mérlegelés nélkül a legdrágább (és gyakorta bizonyítottan felesleges) beavatkozást írjon elő?

Tisztelettel várom válaszát!

Budapest, 2007. március 28.

Tukacs István
országgyűlési képviselő
(MSZP)